

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 341/2022
14.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јелене Ивановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., чији је пуномоћник Радовин Чопић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда – Одељења у Новом Саду III-4 Ув 42/21 од 19.05.2022. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 14.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева је предложио преиспитивање решења Управног суда – Одељења у Новом Саду III-4 Ув 42/21 од 19.05.2022. године, којим је, ставом првим диспозитива, одбијен његов приговор изјављен против решења судије појединца Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-4 У 19511/17 од 22.12.2020. године. Ставом другим диспозитива побијаног решења, одбијен је захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка по приговору.

Решењем судије појединца Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-4 У 19511/17 од 22.12.2020. године, одбачена је тужба тужиоца, овде подносиоца захтева, поднета ради поништаја решења начелника Општинске управе општине Горњи Милановац број 4-116-5/2016 од 24.11.2016. године, којим је тужилац оглашен кривим за учињену тежу повреду радне обавезе и изречена му дисциплинска мера престанак радног односа. Према поуци о правном средству против тог решења дозвољен је приговор другостепеном органу - Општинском већу општине Горњи Милановац у року од осам дана од дана пријема решења.

У време учињене повреде и покретања дисциплинског поступка био је у примени Закон о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе према коме службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, ако жалба овим законом није изричито искључена (члан 25. став 1.) О жалби, сагласно одредби члан 172. став 1. истог закона, одлучује жалбена комисија, коју образује Веће, с тим да ће се жалбена комисија образовати до почетка примене овог закона, а до образовања жалбене комисије, одлучивање о жалбама службеника наставља да обавља Веће (члан 173. ст. 1-3. Закона). Против одлуке жалбене комисије, према одредби члана 176. закона, може да се покрене управни спор. Закон о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе ступио је на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику

Републике Србије" – дана 12.03.2016. године, а примењује се од 1. децембра 2016. године, осим, између осталог, одредаба које се односе на оснивање, организацију и начин рада жалбене комисије у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе (чл. 172-183. и члан 192. тачка 4), које се примењују наредног дана од дана ступања на снагу овог закона, дакле од 13.03.2016. године.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Побијаним решењем Управног суда – Одељења у Новом Саду III-4 Ув 42/21 од 19.05.2022. године одбијен приговор поднет против решења Управног суда – Одељења у Крагујевцу I-4 У 19511/17 од 22.12.2020. године, којим је одбачена тужба подносиоца изјављена на решење првостепеног органа против кога је подносилац, сагласно наведеној одредби 25. став 1. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе имао право жалбе, коју је и изјавио у форми приговора. Како се у конкретном случају ради од двостепеном управном поступку покренутом у време важења Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, Врховни касациони суд налази да за подношење овог захтева нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима, јер захтев за преиспитивање судске одлуке није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба, односно двостепено одлучивање.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће одбацити решењем.

Имајући у виду да је, на основу наведених прописа, поднети захтев недозвољен, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 14.03.2023. године, Узп 341/2022

Записничар,
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа – судија,
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић